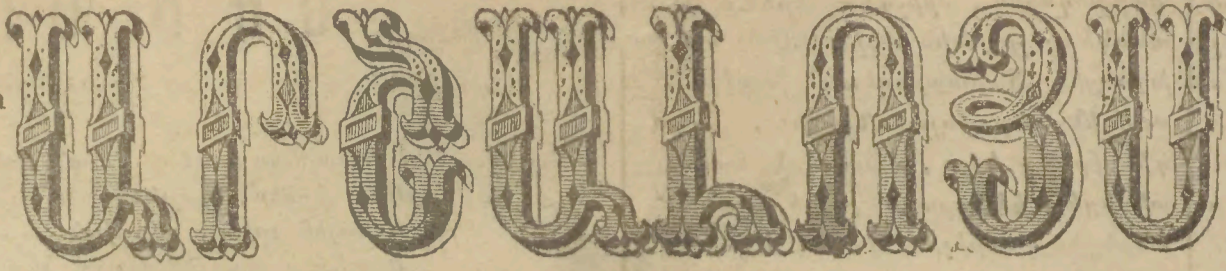

Հ Ա Ս Յ Է
Rédaction du Journal arménien
ARCHALOUYCE
(EGYPT) LE CAIRE

ՊԱՅՄԱՆՔ

ՆԳԻՊՏՈՍ
Տարեկան դրոշմ 30
ԱՐՏԱՍՏՄԱՆ
Տարեկան գրանց 10

Բաժանորդի գումարը պետք է փոխարկել վճարումը գրեմ պիտի ըլլան:

Չի հրատարակուած ձեռագիրները
ես չե՛մ տրուիր:

Բաժանորդագրութիւնը կանխիկ է, իսկ
ձեռագրութիւնը կ'ընդունուի մասնա-
ւոր հաւանայինութեամբ:

ԱՋԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ, ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԱՆԿԱԽ ՀԱՅԱԹԵՐԹ

Թե՛ ԱՐՇԱԼՈՅՍԻ և թե՛ ՏՊԱՐԱՆԻՆ
վերաբերեալ ներքին խնդրոց հարա-
պե՛ս է դիմել ներքին գործերու
հարցի Մասնախարհին, որ է՛

ՊԱՅՄԱՆՔ

ՀԵ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԻ ԾԱՐԱԹ ՕՐԵՐԸ

Յօդուածագիրները ուղղակի պատասխան
առնելու իրենց գրածներուն

ՀԱՏԸ 20 ՓԱՐԱ ՈՂՁ

ՍԻՈՒԹԻՒՆ ԸՆԴ
ՀՈՈՎՄԵԱԿԱՆՍ

Այս վերնագրով Հորոյի մի գրուած
թիւնը աչքիս զարկաւ «Բիւզանդիո-
նի» 3696 թուոյն մէջ: Մեծա-
նուն հրատարակողը մի քանի
խիստ իրաւացի դիտարկութիւններ
կ'ընէ առաջարկի մը դէմ, զոր կ'երեւայ
թէ՛ քաջամտութիւնով հիւստ-գրագէտ
Յ. Գ. Մարտիան ըրած է, հաւանա-
կանաբար գրողներով կամ տղաւոր-
ուելով Միջինարեան վանականնե-
րու կողմէն: Այդ լուրք չի միտքիք
և տաղանդաւոր հեղինակը պարզա-
պէս կ'առաջարկէ Հոռովեականաց
հետ միանալ երկու պայմաններով:
Առաջինն է՝ պատարագի մէջ
Պապին անունը յիշել փոխանակ Հա-
յաստանեայց Հայրապետին և երկրոր-
դին է՝ ամուսնալուծութիւնը չ'ընել:
Հակառակ իմ ամուսնացեալ ըլ-
լալուս և հակառակ Յ. Գ. Մարտիանի
ն'չ ամուսնացեալ ըլլալուն — պարա-
գայ՝ զոր Հորոյ յանդիման բնական
կը նկատէ: Մարտիանի իրաւասու-
թիւնն ուրանալու համար ամուսնա-
կան հարցերու մէջ — կարելի էր երկ-
րորդ պայմանը վիճարկութեան
նիւթ ընել: Իրաւ է որ մեր հողե-
լոյս և բազմաշարքար իրիմեան Հայ-
րիկը ամուսնալուծութիւնը ներմուծեց
մեր մէջ, բայց վերջապէս ասիկայ
զորաւոր պատճառ մը չէ այդ նո-
րութեան փակելու համար: Մա-
նաւանդ ի տես այն յոստախոսու-
թեանց և — պէտք է ըսել — ամենէն
ազատ անբարոյականութեանց, տը-
նաքանութեանց, որոնց ենթար-
կուած են մեզմէ շատ աւելի վաղա-
գարթոյց ազգերը, ներքին է խոր-
հիլ թէ՛ արդեօք տրուած դեղը
յոռեգոյն չէ՞ քան զհիւանդութիւնն:
Ձեռմ կարծեմ որ մենք ալ կ'անցո-
ղութիւն ունենանք անսխալականու-
թիւն վերագրելու մեր հոլովագիտու-
ներուն: Այդպէս և մարդասէր
պատուատիրոջը բնական նախան-
ձելի տխուր մ'է, զոր արժանաբար
կրողները իրաւ հազուադէպ են, և
զոր մեր անփոխարինելի և առ յա-
ւես ողբալի Հայրիկը իր լուսապսակ
ճակարկի վրայ քանդակեց, անվերա-
պահօրէն վտանգելով իր թանկագին
կեանքը: Մայրախոյրութիւններու մէջ

չ'իյնանք, ուշ կամ կանուխ ծիծա-
ղելի չ'ըլլալու և մեր պաշտածը այրե-
լու հարկին մէջ չ'գրանուելու համար:
Գալով առաջին պայմանին, դա
անհամար զարմացման նշաններով
պէտք է պիտակուի: Այս լուսաւորեալ
զարուսն մէջ ի՞նչ նշանակութիւն կըր-
նայ ունենալ անուան մը յիշուիլը
կամ չ'իշուիլը: Եւ եթէ կարեւորու-
թիւն ունի, ինչու համար Հայաս-
տանեայց Եկեղեցւոյ մէջ Հայու-
թեան տակաւին չ'ընդցած արիւնդ
յայթականութեն պերճաբառ տաճա-
րի մ'առջև ի՞նչու փոխանակ այդ
մարտիրոսացած Ազգին մի զակին,
օտարի անունը յիշուի: Միթէ
քրիստոնէական խնամքամտութեան
ալ հակառակ չ'է՞ այս աստիճան փա-
ռամուտութիւն: Իսկ եթէ էջմիածնայ
և Հոռովայց հայրապետական արժու-
նեքուն առաքելական ըլլալուն կամ
չ'ըլլալուն վրայ է հարցը, աւելի
լաւ է պատմական և վարդապետա-
կան կողմերու մէջ չ'մտնել այս մա-
սին, արիւնդը հայկական քրիս-
տոնէական լինելու...
Այս, ճիշտ է և պէտք է որ եր-
կրաբանները «մի հօտ» ըլլան ընդ-
հողածութեամբ մի հոլովի, բայց
այդ յիշաշարժումը առանձնաբար ո՛չ
մի եկեղեցիի, ո՛չ մի ազգի գործ
չ'է: Այդ բանը պէտք ունի սրբան
հաւաքական այնքան անհատական և
աւելի անհատական քան հաւաքա-
կան բարի կամեցողութեան: Վասն-
զի ինչպէս վեր. Հարք գիտան «մի
հօտ» ին վեհագետ Հոլիկը պիտի
ըլլայ ՍԷՐԸ և սէրն ալ նախ անձէ
սկիւնով կը տարածուի և կը բեղ-
մաւորուի հանրութեան սրտին մէջ:
Արեւմտեան եթէ կ'ուզենք հոգե-
ղարած բանի մը յանդիման, փոխանակ
դաւանանքի և նախախոսութեան
խնդիրներով սիրտեր թունաւորելու
միթէ աւելի լաւ չ'ըլլա՞ր որ իրա-
րու գերկն ինչանք իր մտքով և սըր-
տով ազատ և հարազատ եղբայրներ,
յանպատակի բերկրութիւն հոգեւոց
Հայկալ զարմին:
Դու քու աստուածը պաշտէ,
ես իմ աստուածս պաշտեմ՝ գրուած է
Հին Կտակարանին մէջ տեղ մը,
ասկէ 5000 տարի առաջ, իսկաւրա-
կուսն օրերու մէջ: Մենք ալ այն
պէս ընենք բայց սիրով ապրինք,
առանց յետադիմելու:
Ա. ՊԱՆՍԱՆ

ԳՐԱԿԱՆ ԵՐՈՒՍԱԳԵՄԵՆ
ՍԱՂԻՄԱԿԱՆ
ԽՆԴՐՈՑ ԾՈՒՐԶ

Սուրբ Յակոբայ վանուց արև-
րահոյակ Աճէմեան Սարգիս վրդ. ի
և Գայգեհան Մատթէոս և Սմբատ
վարդապետաց և իրենց կուսակից՝
կարգ մը պնակալէղ արեւա և սար-
կաւաղաց զիշերային փախուսան և
խոտորակի խստորեակ արարքները:
Ամսոյս չորսին, Երեքշաբթի ե-
րկու ժամը մէկի ատեններ՝ երբ
վերոյիշեալ ազգայից, սոոր, վատ
արարածներու կողմանէ ՚ի Պօլիս
քաջուած հեռագրի մը պատասխան
կուգայ Պատրիարքական փոխանորդ
Գեր. Տ. Եղիա Մ. Վրդ. և Տ.
Կարապետեան Հալէպ-Այնթապի Ա-
ռաջնորդ Տ. Կարապետ Մ. Վրդ. ի
նկատմամբ իբրև աքօթեալ ՚ի Դա-
մասկոս զրկել, յանկարծ տեղոյս
հայ ժողովրդեան դասակարգը յուղ-
ուած այս վատաբարոյ անձանց խո-
տորակի և ողբաբաւ արարքներէն,
կը դիմեն միահամուռ և արդար զայ-
րոյթով մը առ սրբազան Պատրիար-
քին բողոքելու այս և այս տեսակ
կարգի անիրաւութեանց դէմ, բայց
Պատրիարքարանի դուռը գոց կը
գտնեն իրենց առջև: Վասնզի ամեն
ինչ արդէն կանխազարտաւորութեամբ
և ներմական դարձագրութիւններով ՚ի
գործ դրած էին, և իրենց համախոհ
ու համակարծիք, կայր զկուրայն հե-
տեւորներուն հետ միասին՝ որջացած
էին «Պիքմալիսն» չի պէս Պատրիար-
քարանի միջամէջ սենեկաց մութան
կիւնները, ժողովուրդի արդար ձայնն
ու բողոքը խեղդելու և իրենց կոյր-
մուկներ կրից գոհացում տալու հա-
մար, վասնզի ալ վարժուած են վատ
միջոցներով գործ տեսնել, և ահա-
բեկել ժողովուրդն ու մի արանու-
թիւնը:
Այս իրարանցումէն յետոյ, զօ-
րաց հրամանատարն և Բովիտէրը մի
քանի պաշտօնէից և ստիկանաց հետ
միասին կուգան և բանալ կուտան
Պատրիարքարանի դուռը, և ժողո-
վրդական բազմութիւնը այլևս կը
ցրուուի, և իրենք կը ներկայանան
Ս. Պատրիարքին անձու դարձի մա-

սին՝ ստոյղ տեղեկութիւն մը ստա-
նալու համար, հոն կը գտնեն Դա-
յրքեան վատահամբաւ Տ. Մատ-
թէոս, Սարգիս և Տէրտէրեան վար-
դապետները, որոնք Ս. Պատրիար-
քի շուրջը բոլորած, սեւուուն նայ-
ուածքով մը մէկզմէկ կը դիտեն,
միշտ միեւնոյն պահուն է որ Սրբա-
զան Պատրիարք յիշեալ վարդապե-
տաց պէտք է և դատապարտել ըն-
թացքէն այլևս լեցուած, կըսէ զօրաց
հրամանատարին. «ահա՛ ասիկ, ա-
սոնք են որոնք զիս այս վիճակին
հասուցած և վանքս ալ տակն ու վրայ
ըրած են, և ճերուկներն օգտուե-
լով ամեն տեսակ չարութիւնները
ընին և կը շարունակեն տակաւին:
Զօրաց հրամանատարն Պատրի-
արքարանէն ելնելով՝ այս անգամ
փոխանորդ՝ Գեր. Տ. Եղիա Մ. վար-
դապետին կ'երթայ, և իրաց ան-
կերպարան վիճակի մասին կարգ մը
հարցումներ ընելով, կը տեղեկանայ
խնդրոյն իսկական վիճակին, և մի-
անգամայն կը փափաքի որ ինքն ևս
Բարձրագոյն Դրան հրամանին հնա-
զանգելով Տ. Կարապետեան Մ. վար-
դապետին հետ միասին առժամա-
նակեայ կերպով Բեթլէհէմ երթան,
զէթ ժողովրդական ցոյցերը դադ-
րեցնելու, ինչև զ'նոր անօրինու-
թիւն, Եղիա Մ. վրդ. հնազանգե-
լով կառավարական այս որոշումին,
յայտարարեց միանգամայն թէ պէտք
է որ անաչառ կերպով քննութիւն
կատարուի ապա թէ ոչ անկարելի
է որ այս խոր ճերուկեան մէջ աք-
սոր ձևին տակ Դամասկոս երթամ:
Այսպէս, զօրաց հրամանատարը, վեր-
ջապէս հաջիւ հազ յաջողեցաւ ժո-
ղովուրդը ցրուել, որոնք դէմ կը
կենային յիշեալներուն ՚ի Դամասկոս
երթալուն, առանց ու է բանաւոր
յանցանքի մը:
Երբ ժողովուրդը այսպէս ծայր
աստիճան յուզման և միաբանու-
թիւնը անել դուրսութեան մը մատ-
նուած էր, Գայրքեան հաստափոր
վարդապետն իր հանրածանօթ դե-
րասան խարտուիլակութեամբ ճի-
գեր թափեց և յաջողեցաւ կուսա-
պիղծ Աճէմեան Սարգիս վարդապետի
հետ միասին՝ իրենց կողմն որսալ
Գաղաղեան Սմբատ և Սարգիսեան
Սահակ հայկապակ երկու արեւաններն

և ժառ. վարժարանի տեսուչ Սարաճեան Պետրոս Վրդպ. ու Սիմոն և Խորեն սարկաւազներն, այն ալ գրամի ուժով և կաշառ կուրացուցանէ զաչս դատաւորաց և զիշեր ժամանակ խոյս տալով կապաստանին Ռէմէ, հայոց վանքը, ուր տեսնելով որ ուստեսի բաւական նեղութիւն կը կրեն, կ'ստիպուին Յոսպէէն Ութը լիբայի պաշար բերել տալ, իրենց անյագ որովայնը յագեցնելու, քանք Աստուծոյ վանքին գրամն առատ է և Ազգն ալ պատրաստ է միշտ բարցուած պարտքերը վճարել. ալ ինչ հոգ պիտի ունենան այս կարգի պորտաբոյժ և կեղծեցականներն որոնք զուրկ դատողութենէ ու զարգացումէ, զուրկ ազգային արժանապատուութենէ և զգացումէ, կը գործեն և կը յարատեան ցորչալի տրամագիր են անկարգութիւններ և կը լուրն սարքելու, դեռ քանի մ'որ առաջ էր որ Սարաճեան վարժապետ դադարագողի ձեւերու տակ՝ ուզեց ժառ. Ուսանողաց մէջն իսկ երկպառակութիւն սերմանել, որպէսզի մեծ խրոսովութիւն մը յառաջ բերելով ցոյց տայ թէ հակառակ կուսակցութիւնն է որ դպրոցին ուսանողները կը գրգռէ տեսչութեան և կառավարչի ու դատաւոր պաշտօնէից դէմ, և ահա, կը յաջողի իր Պոսպէսեան վառասէր ձկտուներն ի գլուխ հանելու և իրենց փախուստէն մէկ օր առաջ, գիշերը ժամը երկուքին կը յարձակին իրարու վրայ փայտերով ու դանակներով և հսկոյն զիրար վիրաւորել ու խառնաշփոթ աղաղակներով կը թարանը թնդացնել, այս անակնկալ տեսարանէն ապշած ու շուարած կը մնայ Սարաճեան սկեպտիկ վարժապետն և շուտով կը ծիկը կը գնէ, ու կը փախչի գէպի վանք, ի Պատրիարքարան, եղելութիւնը հաղորդելու իրեն կամակից համարուհներուն :

Յաջորդ օրը Սարաճեան վարժապետ մի քանի ոստիկաններ բերել կուտայ ի վարժարան, հսկելու համար, մի գուցէ վերստին կռիւ տեղի ունենայ, ճիշդութեան խաղերովը վերջապէս Տեսուչ վարժապետը կը յաջողի գիշեր ժամանակ խոյս տալ կառավարչին հետ միասին, և կը միանայ ինչպէս ըսինք յիշեաց ակտաբարոյ վարժապետաց հետ և կը մեկնին վանքէն. ժառ. սանուքը չհանդուրժելով Տեսչի գերագոյն, անբարոյական հեղինակ ընթացքին վերջնականապէս մերժելով մերժեցին այլևս անոր դարձը, նոյնպէս Դաւիթեան Գրիգոր անուն անձը որ տարիէ մը ի վեր իբրև կառավարիչ կը պաշտօնավարէր ի ժառ. վարժարան, այս տեսուչն ու կառավարիչը վարժարանը լըքած. օրն ի բուն վարժուհիի ու կառավարչուհիի հետ ժամանակներն կը վատնէին ի Տեսչարան լիտի և անպատշաճ խաղերով, այս ամեն «complément» ներուն հանդիսատես էր Ուսանող աշակերտը, և շատ անգամ ակնատես անձ ու գարձին . . .

Վերոյիշեալ դէպքն ապէս և բարձրախոհ ? վարժապետներ. ուրիշ-

ները ի ձայն փողոյ գող և աւազակ տարփողեցին, մինչդեռ իրենք և առամեայ չըջանին մէջ 10,000 ոսկի խորեցին Տարտարոսեան խորերը, ուրիշին անբարոյական ըսին, անդին իրենք կոյս, մատաղ և նորատի երեք կեսարացի քոյրեր բռնաբարեցին. ուրիշին վասակ և մատնիչ ըսին, իրենք հոգեւոր Տ. Ղեւոնդ. Եպիսկոպոս Շիշմանեանը մատնեցին, և ուրիշ շատերն ալ կրկին և կրկին կառավարութեան միջոցաւ քսորեցին. և տակաւին կը շարունակեն, Պատրիարքարանի մէջն անգամ ոստիկաններ պահելով. Մենք Ազգ. նորակազմալ Երեսփ. Ժողովոյ խորին ուղարկութիւնը կը ընդարձակենք վանքի այս կործանարար և անկերպարանք վիճակին վրայ :

ԱՊՏԱԿ

ՕՍՄ. ԲՕՄԻԹԻՒ ԱՆԴՍՄՆԵՐԸ
Տեղական թերթերու մէջ կը կարդանք .

Ահաւասիկ բանաձեւը այն երգումին, զոր Օսմ. Բոսնիցի անգամները պարտաւոր են ընել. Վերջնում կրօնքիս և պատուոյս վրայ թէ այս վայրկեանն սկսեալ ուր կ'անդամակցիմ Բոսնիցիին, որուն գլխաւոր նպատակն է մեր Հայրենիքին յառաջգիտութիւնն ու բարգաւաճումը եւ բոլոր Օսմանցիներուն միութիւնը, պիտի աշխատիմ համաձայն Բոսնիցիին կանոններուն, ընկերութեան գաղտնիքները երբեք պիտի չհաղորդեմ Բոսնիցիին անգամ չեղանքներուն և թէ մանաւանդ այն անգամներուն որոնք իրաւունք չունին Բոսնիցիին գաղտնիքները գիտնալու. Վերջնում թէ երբեք պիտի չվարանիմ կատարել ստանձնած պարտաւորութիւններս և գործադրել Բոսնիցիին որոշումները, որոնց նպատակն է Սահմանադրութիւնը ամբողջովին գործադրել և ազգին ազատութեան իրաւունքներ շնորհող սահմանադրական ռէփորմին պահպանումը ապահովել : Երբեք պիտի չմասնեմ Բոսնիցիին և քոսնիցիին հրամանը ստանալուս պէս պիտի սպաննեմ անոնք որ Բոսնիցիին գաղտնիքները կը մասնեն և կ'աշխատին արդեւ յարուցանել Բոսնիցիին նուիրական ծրագիրներուն նորէն կ'երդնում թէ պիտի աշխատիմ յոգում Բոսնիցիին և թէ այն պարագային ուր այս պաշտօնական խոստումներս չպահան, այժմէն կը յանձնեմ արեւնս որ պիտի հասնուան դատաւարութեան վճուի մը հետեանքով. Այս վճուս պիտի գործադրեն Բոսնիցիին այն անգամները, որոնք մասնիկն ամէն տեղ հետապնդեալու պաշտօնը ունին. Վալլահի, Պիլլահի :

Ա.Ձ.Գ.Ա.ՅԻՆ
ԵՌԵՅԵ

ՊԱՏԱՍԻԱՆ

Ասիէ առաջ գրած էինք թէ՛ Խմբագրութեանս յանձնուած երկու ոսկոյ գումար մը Բրէտի Լիօնէի միջոցաւ զրկած էինք Պատրիարքա-

Ս Ե Ի Օ Ր Ե Ր

Կրեա՛ւ եւ մոռնա՛յ . . . ա՛ն, սե՛ւ ժ աւ . սե՛ւ օր . . .
Ո՛ր լեռնէր . զաշէր, սարեր սրգաւոր
Ողբային զքիտր դժբախտ Հայաստան՝
Երբ Անոր փառփիւ մարիչը սեւան . . .
Ահա՛ն՝ որ կը ժաւն, անե՛ղ կը վայրկեանն . . .
Ո՛ն, կրեա՛ւ մոռնա՛յ . ի՛նչ սեւ օր կը սև :

Երբ անտուն երկիկ սուրբ շոյաշին՝
Խառնուրդին երևան վարդին, շուշանին,
Կրեա՛ւ եւ մոռնա՛յ այն օրը զքիտր՝
Ո՛ր անգութ ձեռքեր սուած սուր ու բուր՝
Երկիկ հանեցին շոյիկեր արեւան . . .
Թիշեցի՛ք, հայեր, ի՛նչ սեւ օր կը սև :

Ի՛նչ սեւ օր կը սև, երբ ձիւնը ձերան
Դաշտունն վրայ ախոս իր սաւան՝
Դեղնոս արեւով փայլէր պըսպըղուն
Ու կարմրով արեւն սուած ծիրան գոյն՝
Շոյի կը հանէր շրդարշի երևան . . .
Կոյրուէր երկիկ . . . ի՛նչ սեւ օր կը սև :

Ու մոռնա՛ւ շայն այն ուռնիկներն՝
Որ սրգաւորէր օրերով ուսերն՝
Երևան հերարակ շոյող կոյսերուն՝
Կը հեծեճէին շուրջ շարներուն . . .
Իրե՛նք ալ, կարծես, գոնե՛ն այն օրուն՝
Սուտ կտրած հիւ . . . ի՛նչ սեւ օր կը սև :

Ո՛ն, ինչպի՛ս մոռնա՛ւ դժբախտ այն հարսներ՝
Որ ալեճըրփիկ վարսից հիւսիկներն՝
Փեշտեղով իրենց սիրելեաց գլխուն՝
Դիակներն սևեց շայն զայսարուն . . .
Յա՛ւն կը անորակ, զիշե՛ն կը անսանձան . . .
Թո՛ղ երկիկ քսեն, ի՛նչ սեւ օր կը սև :

Երբո՛ւ բարձրացան բոցերս սուրբ,
Դարձային մոխիր սուրբ, Տաճարներ . . .
Երբ հարսն իր անդն ու մայրն իր գաւակ
Տեսան զիսպասս բուրդ ոսկերան սակ,
Երբ որոսացին զնրակն ու հրացան,
Ինչպի՛ս չը յիշե՛ւ . . . ի՛նչ սեւ օր կը սև :

Ու անընդունակ ալ անէր որբերուն
Երբ արձագանգեց Հայոց լեռներին,
Երբ հրեշտակի պէս անքիծ մանուկներ,
Վարդերու, կարծես, ինչո՛յ կոկոններ,
Իրենց ձոր ծոցին գնցին քափուեցան . . .
Կրեա՛յ մարդ մոռնա՛յ . . . ի՛նչ սեւ օր կը սև :

Բայց Դուն, Աստու՛ծ իմ, Տեսար այս ամենն,
Տեսար, զիշեցիք երկնից բարձունքին,
Ու չի շարժեցի՛ր Բագուկը Աստուծուս,
Թողուցիք անոյժ վրեճն Հայ արեւան . . .
Անցան, սանեցան երկար սարիներ,
Սակայն Հայուն զեռ ջանցա՛ն սեւ օրեր . . .
Սեւ օրեր ջանցա՛ն թշուառ Հայրենեան,
Աստու՛ծ, չե՛ս յիշէր, ի՛նչ սեւ օր կը սև :

ՂԵՒՈՒԴ ԵՊՍ. ՇԻՇՄԱՆԵԱՆ
(Հայրդի)

(Յաւերգը Հայրենեաց)

կան Տեղապահ Բարձրաշնորհ Տէր Եղիշէ Եպս. Դուրբանին, Հայաստանի կարօտեւոյց նպաստներուն միացնելու համար :

Այս շաբթու՛ Ամեն. Սրբազան Պատրիարքը Արշալոյսի Խմբագրութեան ուղղեալ 11 Նոյեմ. 908 թր. և 37 համար գրութեամբ մը՝ յիշեալ գումարին ստացած ըլլալը յայտարարել յետոյ, կ'օրհնէ նուիրատու, Ազն. Տիրա Տեղեմաք. Բարթողեանը :

ԿԵՂԻ. ԵՐԵՍՓ. ԺՈՂՈՎ

Պօլտոյ Կեղր. Պատկ. Ժողովը իր վերջնութիւն նիստին մէջ որոշած է, որ՝ Չունգուցի Աւետիս Թաշճեան անուն մատնիչ հրէջը՝ որ խայտառակաբար արտաքուսեցաւ Երուսաղէմէն, Պօլտոյ Երուսաղէմատունը

չ'ընակի, այլ իրեն յարմար տեղ մը . . .

Կ Ա Ր Ե Ի Ո Ր

Երուսաղէմէն մեղի հասած նամակներէ կը տեղեկանանք թէ՛ այնտեղ անմիաբանները միմեանց կ'ըսպառնան եղեր որ Վեցէ՛ք. եթէ անգամ մը մեր ընտրելին յաջողի, — Ամեն. Իզմիրլեան Սրբազանը կ'ակնարկեն — տեսէ՛ք մենք ձեզի ինչե՛ր պիտի ընենք . . .

Ըսել է, Երուսաղէմի կռիւները կուսակցական հաշիւներ մաքրելու համար են եղեր . . .

Մենք ի սրտէ կը ցանկանք որ՝ և ժամանակը պիտի հաստատէ զայս, Նորին Ամենապատուութեան անունը այս տեսակ խնդիրներու մէջ չխառնուի, ուստի Նորին Ամենապատու-

ուժեան կը թողունք զարժանն սը- նորինը կորուզի և օրինաւոր կեր- պով:

«Վարուկ» բառը սխալ՝ այսինքն կտրել կամ կտրել չհասկցուի ան- շուշտ:

ՎԻՃԱԿԱՆԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Մտերս հրապարակ ելած է ի նպատակ Եւրոպայ գտնուող հայ ուսա- նողուհի մը՝ վիճակահանութեան տոմսեր:

Վիճակահանութեան դրուած ա- ուարկան է ասեղնագործ խիստ գե- ղանկար Մայր Հայաստանի պատկե- րը:

Ձեռագործ նկարին լայնութիւ- նը 101 և երկայնութիւնը 1,35 սան- ցիմէթր է:

Տոմսերը կը վաճառուին Լոս- ան-Անջելոս քաղաքի Տիար Գաս- պար Կ. Տէօքմէճեանի քով:

Կը սերենք յուսալ թէ յարգոյ հասարակութիւնը յօժարակամ պիտի փութայ քաջալերել սոյն բարենը- պատակ ձեռնարկը:

ՅԱՐԱՐՈՒՄ

Գուճ-Գարուի Պատրիարքարա- նի փողոցին մէջ քանի մը հողիներ արձակուում գործած են Կեր. Տէր Աւանդ վրդ. Մաքսուտեանի վրայ, որ նուազած վիճակի մէջ պատրիար- քարան փոխադրուած է:

Ամեն Պատրիարք Սրբազանը խիստ հրահանգներ առած է Պատ. Գաղաք. Ժողովոյ անդամ Համբար- ձում էֆ. Պոյաճեանի, որ այդ պա- հուն պատահմամբ հոն կը գտնուի եղեր, խիստ քննութիւն մը բանա- լու համար:

Յարձակողները ուրիշէ գրգռուած ըլլալնին գրեթէ խոստովանած են:

ԽՈՍՏՈՒՄ

Անցեալ թուոյ խոստացած է- ինք այս անգամուան համար, քա- նի մը առ յուրեւ Հանգուցեալ Ազնուաշուք Բարթիկ էֆէնտի նա- հապետեանի ազգային գործունէու- թեան մասին:

Բարեկամներ կարգաւով այդ միւսնոյն տողերը փափաք յայտնե- ցին, որպէսզի լուսանկարն ալ տանք: Սակայն ց'այսօր զինկոփաւր աւար- տած չ'ընեն լով՝ ստիպուած են քա- ուալիկային թողը լուսանկարը և յարակից դրուածը միասին տալու համար:

Ն Ա Մ Ա Կ Ա Տ Ո Ւ Փ

Վիճնա Հ. Բ. Պ. - Ստացուած է Ձեր 5 Գեղեցիկութիւններ: Ձեր առաջին հարցին պատասխանելու հա- մար ժամանակի կը կարօտինք. առ առաւելն մէկ ամիս:

«Արշալոյս» ի 908 ի ամբողջ թիւերը անթերի զրկուեցան Ռու- սաստան Ձեր գիտցած հասցէին: Բաժնեգրին ստացած էինք արդէն: «Արշալոյս» երկու տարի ակամայ զաղար մը ունեցած է և պատճառ- ները ձեզի գրուած են արդէն:

Սխման մէջէլեկանի - հանգուցեալ - Սասուն և Ձէյթունի մասին շատ ընդարձակ տեղեկութիւն պիտի ար- ուի քիչ ատենէն «Արշալոյս» ի մի:

Ղոցաւ և լուսանկարն ալ պիտի հը- րատարակուի:

Այս տեղ՝ Ն. Վսեմութիւն Պո- ղոս բաշայի Տայրէէն կը հոգացուէր իր ապրուստը: Եթէ միտքարու- թիւն մը ունեցաւ, այն ալ Ն. Վը- սեմութեան մինչև գերեզման իր գա- գալին հետեւին էր:

Ձեր ուզած գրքերուն համար. - ՍԱՍՈՒՆ - ՁԵՅԹՈՒՆԷՆ 6 - 700

կտորի չափ ունի եղեր, բայց չ'գիտ- ցուի թէ ինչ եղաւ: Իր գոյքերը բաշային հրամանաւ գրացիներու բաժնուած են եղեր, իսկ սնտուկը տեղ մը դրուած է: «Գերեզմանա- գրութիւն» տիպոգրոյ մօտ 10 պրակէ գրակցած անտիպ ձեռագիր մը ու- նի եղեր, բայց կերելի թէ գրքերուն հետ կը գտնուի:

Մոցի թղթերուն մէջ կայ եղեր Հ. Ղ. Ալէշանի մէկ ինքնագիր նամակը, որ շատ խնամով կը պահէ եղեր: Նամակին բովանդակութիւնն է՝ ներողամտութիւն հայցել Ն. Վ. Պոլոս բաշայէ, 25,000 Քրանդի գու- մարի մը համար, զոր հանդուցեալ նուպար բաշա տուած է եղեր տը- պագրական գործի մը համար և ու- շացած է ինչ ինչ պատճառներով:

ՀԱՅՈՒՐԻ (Ղևնդ Եպս. Ծիշ- մանեան) «Յաւերգ- Հայրենեացը» ունի տպագրուած «Արշալոյս» ի Տպարանին մէջ «Իր Աքսորի կեան- քէն» վեց պրակ միայն տպագրու- ած է: Ընդհանուրին պատճառը ընդարձակորէն գրուած է Ձեզի: Հարցուցէք Ձեր շուրջը: «Աքսորի կեանք» ինչ ձեռագրին երկրորդ մասը առ այժմ տպահոյ ձեռքերու մէջ է:

Մնացեալներուն համար պիտի գրենք հետզհետէ: Աւրիշ ձեռագիր չու- նի Ծիշմանեան Եպիսկոպոս այս կող- մերը: Երկու կտոր թարգմանու- թիւններ ունի եղեր, զորս Ամենա- պատիւ Իզմիրեան Սրբազանին նու- ռած է որ յարմար ատեն մը հրա- տարակել խոստացած է:

Մէկ կտոր ձեռագիր ալ Խրիմ- եան Հայրիկին զրկած է, որ կար- ծենք թէ տպագրուած է:

Եթէ չէ՝ տպագրուած, ուրեմն վանքին թանգարանին մէջ պէտք է որ գտնուած ըլլայ կամ Հայրիկին անձնական գոյքերուն մէջ:

— Տ. Ե. Թորոսեանին գրածը «Կենսագրութիւններ հայ արդի գործիչներու» չէ, այլ «Յիշատա- կարան նուպար բաշայի» ուրիշ ինք չունի, որովհետև այդ գրքերուն վա- ճառման հասոյթը տեղւոյս «Աղբա- տախան» Ընկերութեան» նուերած ըլլալուն համար, գրքերն ալ յետ տպագրութեան ամբողջովին անոնց յանձնած է, բացի 50 օրինակներէ, որոնք այն ատեն իսկ Խմբագրու- թեանց զրկուած են:

«Յիշատակարան նուպար Բա- շայի» գրքին երկրորդ Տպագրու- թիւնը պիտի ըլլայ, այն ատեն կը զրկինք:

Առանձին նամակ ալ պիտի գըր- ուի Ձեզի:

ՆԱՄԱԿ ՊԵՏՐՈՒԹԷՆ

ՊԱՆԳՈՒԹՅՈՒՆ ՄԸ ՄՈՒԶԸ

Վաղապէս Յովսէփ Գ. Ս.

Մայր բնութիւնը՝ խոր լուս- թեան մէջ ընկղմած է, կեղիչ արե- գը՝ կը մրցէ շարունակ իր ակոյցեան գորշ ամպերու հետ, որ կը ջնան վայրկեան մ'առաջ վերջ տալ իր փայլուն շողերուն, արդէն վերջա- լոյս է. քիչ քիչ կը մարի այն արե- գը՝ որ հիւանդ պանդուխտի մը վեր- ջին հրաժեշտն էր կարծես, մ'թու- թիւնը՝ կամայ կամայ սկսեց. դի- շերը՝ իր սև քօլը ծածկեց մայր բնութեան գեղեցկութեանց վրայ, մարեցաւ ցերեկուան պերճութիւնը՝ այլ գիշերափայլ երկնակամարի ջա- հերը սկսեցին փայլել իրենց ան- զոր ճառագայթներով, բայց զար- մանք. կարծես նոր ասուպմը ծնած էր այն տիրապատ գիշերը, անշուշտ մեծ զարմանք պիտի տիրէր հոչա- կաւոր աստղադէտներուն, բայց ինչ էր ան, կուզէ՞ք հասկնալ, նա հէք պանդուխտի մը հոգին էր որ կը սլանար այդ մ'թութեան մէջէն, դէ- պի այն հոգը և սուրբ Ազգը՝ որ ի- բեն կը փայլէր մեզմօրէն:

Վաղապէս պատանին հազիւ 17 տարուան էր, կայտառ և աշխատա- սէր, աննկարագրելի օրամտութիւն մը, այնպէս որ իրեն ասանդուած բոլոր դասերը՝ իր ուսուցիչներէն ա- լելի լաւ կը պատասխանէր, նա մա- նաւանդ իր բարեսրտութիւնը՝ իր ա- րիւնակիցներուն ոչ թէ իր կեանքը այլ հաւատքն անդամ կրնձայէր, այդ պոտիկ հասակի մէջ հայրենա- սիրութիւնն այն աստիճան անձած էր իր մէջ, որ նշանաւոր բանաստեղծ մը միայն կարող է նկարագրել:

Սոյն նորագիծիս հասակին մէջ նա վարակուած էր անգութ թոքախ- տէն, ո՛հ կարելի չէ երբեք մտահան ընեմ այն խօսքերը որ շարունակ կը կրկնէր, «Ձեմ ցաւի մեռնելու, այլ կը ցաւիմ որ անձանօթ պիտի մնայ շատերին անշուք շիրմու, կը վախնամ որ մուցուիմ, երանի Գուր- եանին՝ թէ և նա ալ վաղաթարշաժ ծաղիկի նման շուտ թառամեցաւ բայց իր յիշատակը կայ ու պիտի մնայ մինչ այն բուսէին երբ Բրիտո- սի հետ միատեղ դատելու պիտի գայ՝ զիտե՛ս ինձ կ'ըսէր թոքախտաւոր մը դժոխք չունի, բայց գիտես ինչ ո՛ւ- զի այս անողորմ և մահացուցիչ ախ- տը՝ դժոխքէն աւելի տաժանելի է: կարծես այս պարզ խօսքերը՝ սրտիս խորք տպուած կը մնան, քանի որ զինքը կը յիշեմ այնչափ աչքերս կ'ո- զոզուին այն արտօսներէն ո՛ր եր- բնիմ իր շիրմի վրայ թափած եմ:

Աշուն սկսած էր, տերեւազուրկ ծառեր տխրութեամբ կը կենային, շատոնց ի վեր վարդու ու շուշանը թա- ռամած կը մնային, մինչ մեր սեբաղդ պատանին իր քարացեալ անկողնոյ մէջ կը տապալակէր, իր անկողնոյ ճե- թի քով բազմած կապասէի իր վերջին ժամերը՝ զի պանդուխտ և որբ մըն էր, սրտիկ տակն ու վրայ կը լինէր, գաղջ արտուներ խոշոր խոշոր կաթիլ- ներ աչքերէս կը վխակային, կուրա- յի այն անողորմ մահուան վրայ, կը ջանայի զինք միտքարել մինչ ե՛ս ալ միտքարութեան պէտք ունէի:

Մէջ մըն ալ նկատեցի որ կ'ու- լար, ո՛հ Աստուած իմ ինչ հոգե-

շարժ լաց, բայց ակոսոս որ պատճա- րը՝ ինձ մութ մնաց, սիրելի Յովսէփ- փրս ինչու՞ կուլաս, եղաւ հարցս, ո՛հ ձգէ որ քիչ մ'ալ լամ՝ մահու հրեշ- տակս զիս բարեկու եկաւ, տեսայ հայրս որ թեւերը բացած զիս կապա- սէր. բայց մի մոռնար շիրմիս վրայ մի քանի խօսքեր արձանագրել, ա- նոնք պիտի շինեն անմոռանալի յի- շատակներս, խօսքը հազիւ թէ լը- մնցուց մէկ մ'ալ ինչ տեսնեմ դոց- ուեցան այն աչքերը՝ այն սիրուն կա- պոյտ աչքերը՝ յախտեանական քունէն:

Ձի կրցայ ուրիշ ճար մը գտնել, այն պայծառ հոգին վերաբերելու համարեցի այն սիրուն ճակատը՝ որ մեղրամոմի գոյն էր ստացել, լա- ցի շատ աղի արցունքներով՝ բայց ի վուր զի նա շատոնց երկինք հասած էր:

Իաց աչքերդ սիրելի Յովսէփ, և տես անգամ մը՝ սիրելիներուդ լա- լը, գթայ՝ գէթ տարաբաղդ բարե- կամեցիդ, որք չեն կրնար կրել այս անգութ հարուածը, ո՛հ անգութ մահ, անողորմ մահ ինչպէս ալ չի գթացիր այդ ծաղիկ կեանքին:

Կնայ եղբայր իմ սիրելի. գնայ վայելելու այն երկինքը որ շատոնց ի վեր քեզ կապասէր, աղաչէ՛ հոր Աս- տուծոյ, և պատմէ՛ նրան որ երկն- ճութիւնները՝ եցիւ թէ նա գթայ մեզ, զի շատ կարօտ ենք իր գը- թութեան:

Վերջացնելով այս կարճ խօսքե- րը սկսեցի երգել քանի մը սողեր, որ իրեն են նուիրուած:

Ամենիս այլեր աղբերակ դարձած Ձի կորսնցուցիկ մեր արտի սիրած Վեր կաց դագաղեղ Յովսէփ սիրասուն Գամեցիտ սուր զուտ արիւն անկեռն Լուսին ով յուսին կեցիտ քեզ ասեւ, Սեր արտի ցաւեր ես քեզի պատմեմ, Երբ դու կանցնիս վերին աշխարհէն Ո՛հ յուր մը քեր խնդրեմ եղբորս հոգիէն

Տխրութեան լուրը ամէն կողմ տարածուեցաւ, սիրուն մարմինը՝ տախտակներու մէջ դրուեցաւ, քիչ ժամանակի մէջ անշուք սենեակը՝ մթութեան մէջ մնաց, զի կորսնցու- ցած էր իր լուսատուն:

Եկեղեցի տանելէն վերջ կա- մաց քայլերին դարձուցինք դէպի այն ճամբան որ մեզ կը տանէր դէպ գերեզմանոց: Իր վերջին խնդրե- կատարելու համար, սկսեցի հետե- եալ խօսքեր խօսել:

«Վաղապէս եղբայր իմ սիրելի»:

Տխուր է երկիր և ուրախ է եր- կինք, երկիր տխուր է քեզ նման բարի զաւակ մը կորսնցնելուն, դոհ է երկինք զի հրեշտակ մ'ալ օրսա- լելցաւ փառաբանելու այն Աստը- ւածը որ իր ողորմութեան դուներ մենէ ծածկած է, եթէ նա չուզէր միթէ՞ մահը պիտի համարձակէր այն ծաղիկ կեանքիդ վերջ տալ: Անգութ մահ:

Իր գեղեցկանի քարին վրայ սա՛ խօսքերը արձանագրել տուի:

Քան յիշատակ ինչ կայ անանց անկեռն՝ Ինչ կայ անանց եւ անմոռաց անվան. Բուրասանես յուրած ծաղիկ արտուած. Քեզ կը յիշեմ յուշանոյս յարտուած:

Ժ. ՍԱՌՎՈ

ԵՂԻՇԷ ՓԱՄՊՈՒՔՃԵԱՆ

ՇԱՐԷ ԱՊՏ ԷԼ ԱՁԻՉ ԳՐԱՎՈՂՈՒՆ ԴԻՄԱՅ

Միակ ներկայացուցիչն է Ազգային Հիւանդանոցի Սիկարի թղթերուն, կը վաճառէ մեծաքանակ և փոքրաքանակ:

1909 տարւոյ պատի և գրպանի օրացոյցներ գնելու համար միայն մեր վաճառատունը զիմելու է, և կամ զիւրութեան համար «Արշալոյս» ի Տպարանը:

ՄԵԾ ՎԱՃԱՌԱՏՈՒՆ ԾԻԱԽՈՏԻ ԵՒ ԸՆՏԻՐ ՍԻՎԱՐԵԹՆԵՐՈՒ ԳՈՐԾԱՐԱՆ

ՎԱԿԶ - ԷԼ - ՊԻՐՔԷ ՓՈՂՈՑ ԷՕՁՊԷՔԻՅԷ

ՄԵՓԱԿԱՆՍԵՐՔ

Ն. ԵՒ Ա. ՀԱՃԷԹԵԱՆ ԵՂՐԱՐԻ

ՅԱՏԻԱՆԵՆԸ ԻՐԵՆՅ ՎԵՐԱՊԱՀԵԱԼ Է .

Արեւելեան ընտիր ծխախոտներէ պատրաստուած թարմ սիկարէթներ անմրցելի աժան գիներով ունենալու կամ վայելելու համար, ամէն անգամ և ամէն տեղերէ աւելի պէտք է նախընտրել մեր վաճառատունը .

Առաջնակարգ տեսակներէ Եւրոպական սիկարետներու լաւագոյն զանազանութիւնները գտնելու համար հարկ չ'կայ հոս ու հոն ժամաւաճառ ըլլալու . բաւական է անգամ մը անպատճառ այցելել մեր վաճառատներին .

Պարսկական ամենաընտիր թէմպէրի ալ և ալ տեսակները բացի մեր վաճառատունէն, ուրիշ տեղերէ գնելը պարզապէս սխալ է .

Մեր վաճառատունը վերջապէս, գիներու աժանութեամբ, տեսակներու բազմազանութեամբ ու ճոխութեամբ և ալ ամէն տեսակէտերով, և մանաւանդ գործածել որոշած ապրանքներուն թարմութեամբ անմրցելի է, որուն անփութելի ապացոյցներէն մին ալ զարդացած եւրոպացիներէ օրըստօրէ մեծ քանակութեամբ և ստուար թուով եղած յանձնարարութիւններն են .

Ն. ԵՒ Ա. ՀԱՃԷԹԵԱՆ ԵՂՐԱՐԻ

ԱՐՇԱՆ

Ազգային, Գրական, և Բազմա-
բան կիսամեայ հանդէս . որ կը
հրատարակուի ամէն ամսոյ 1 ին և
16 ին . Տարեկան բաժնեկիւնն է
արտասահմանի համար 7 ֆրանք,
վեցամսեայն՝ 4 ֆրանք բացարձակա-
պէս կանխիկ .

« ԱՐՇԱՆ »-ը Ամերիկայի ամենէն
անկախ անաչառ և անվախ հանդէսն
է, որուն խմբագիրը, միս միւսակ,
կրցաւ արտասահմանական յեղափո-
խարոճներ և դրամաշորթներ քո-
ղածերկել ու շարժարեւել .

« ԱՐՇԱՆ »-ը շարունակ կը հրա-
տարակէ գեղեցիկ բանաստեղծու-
թիւններ, ու Եւրոպական գրական-
նութիւնէն հոյակապ նորակէպեր . Իր
թիւ Ժ . Էն սկսեալ կը թարգմանէ
« Եթեր »-ը անունով հայկական վէպ
մը, որ 1901 ին լոյս տեսած է Անդրոյ
մէջ . Հեղինակը, Վարդենի կեղծա-
նունով, մօրը կողմէն անդրուհի,
հօրը կողմէն հայուհի մը, ականատես
զած է 1896 ի կտորած ին զոր նը-
կարագրել կը շանայ անոր ամբողջ
սրտակեղծութեամբը . Վէպին հե-
րոսը անհատ մը՝ կամ ժողովուրդ մը
չէ, այլ Սուլթանին արեւնապետու-
թեան կարմիր Արհաւիրքը .

« ԱՐՇԱՆ »-ի բաժանորդագրուիլ
ուղղուներ թող գիտնին խմբագրու-
թեան կամ ուղղակի իր հասցէին .

Editor of ARDZIV
P.O.Box 2285 Boston - Mass .
Յ. Գ. Արաբիկ ապագրանքներու և
չաղրութեան չեն առնուիր .

ԵՍԱՆՈՒ ԳԻՐՔԵՐ

« Արշալոյս »-ի տպարանին մէջ, Շէ-
րիֆ բաշայի պարտէզին դիմաց՝ կը վա-
ճառուին հետեւեալ պրօշիւրները .

- Ա. ՊԱԼԵԱՆ
ԺՈՂՈՎՈՐԴԻՆ ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆԸ
- Թիւ 1 Թրքուհին 50 սանթիմ
  - « 2 Հիւլէն 50 »
  - Թիւ 3 պրօշիւրը թէեւ հրաշալիք մը
բայց ինչ ինչ նկատուածներով զանց կը-
նենք անունը յիշատակել կարճ ժամա-
նակի մը համար . գինն է մէկ ֆրանք .
- Դիմել Արշալոյսի խմբագրութիւնէն
զատ Հեղինակին հասցէին որ է .
Mr. A. Balian
Le Caire

ՕԹԷԼ ՏՐԱՊԻՋՈՆ

ԱՂԷՔՍԱՆԴՐՈՍ
Բանթօ, Սուգուլ Մանկաի
3 Թէֆֆիէթ-էլ-Բաշայի վտարոց 3
Մանկաի Մզկիթին դէմը, Թիւ 3
Պանդոկապետ - Մ. Կէորգեան

Կը յանձնարարուի արգոյ հա-
սարակութեան և ի մասնաւորի մեր
հայրենակիցներուն քաղաքին կեդ-
րոնը դառնուող և օգուտ գիրքով
սոյն պանդոկը, ուր յաճախողները
պիտի գտնեն կատարեալ մաքրու-
թիւն և փութական սպասարկու-
թիւն .

Իրմեցէք անգամ մը և գոհ պի-
տի մնաք .
Դիմելը չափաւոր են . 28-55

ԿԱՆԻՒՈՐ ԱՁԻ

Գաւառներու համար Գործա-
կալներու պէտք կայ դիմել թերթիս
խմբագրութեան հասցէին .

ՍԻՆԿԸՐ

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԵՒ ՄԻԱԿ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՑԻՉ Ժ . ՆԱՅՏԻՆԿԸՐ

Պալաքի փողոց . Խաչնէտարի սեփականութիւն, Պրիսթօլ Օթէլի
ճիշտ դիմաց . Գաթէ Տը Լա Պուրսի կից

Հին ԵՒ ՆՈՐ ԱՃԽՍՐՀՆԵՐՈՒ ԳՍՂԱՔՆԵՐՈՒՆ ՄԷՋ ՄԱՍՆԱՃԻՒՂԵՐ ՈՒՆԻ

Աշխարհի ամենէն լաւագոյն կարի մեքենաները ՍԻՆԿԸՐներն են և ասոնցմէ
մինչեւ ցարդ 17,000,000 ծախուած է .

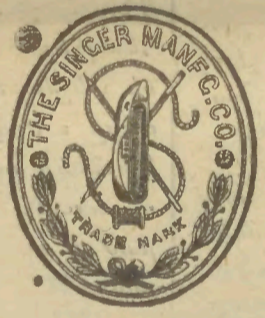
400 և աւելի վիսյախան և մեքենաներով վարձատրուած, Եւրոպայի ամենահարուստ
մեքենաները .

ԱՄԵՆԸՆ ՄԵՍ ՎԱՐՁԱՏՐՈՒԹԻՒՆԸ

ԱՌԱՋԻՆ ՄՐՅԱՆԱԿ

Փարիզի 1900 ի Տիեզերական արուեստահանդիսին մէջ ստացած է .
ՀԱՅԹԱՅԹԻՉ ԲՐՈՒՍԻՈՅ ՀԱՅԹԱՅԹԻՉ ԱՆԳՂՈՅ ԿՍՅՍԵՐԱԿԱՆ
ԿՍՅՍԵՐԱԿԱՆ ԱՐՔՈՒՆԻՐԻՆ ԵՒ ԹԱԳՍԻՈՐԱԿԱՆ ԱՐՔՈՒՆԵԱՅ
ՀԱՅԹԱՅԹԻՉ Ն . Բ . ԱՅԹՎԱԿԱՆ ՏԱՆ

Կեղծերէն զգուշանալ,
ուշադրութիւն դարձնել
իւրաքանչիւր մեքենայի
վրայ ՍԻՆԿԸՐ յասկանջիմ

Չրի դասեր և նորոգու-
թիւններ, ՍԻՆԿԸՐ մեքենա-
յից համար, յաճախորդա-
տուններուն մէջ .

Վճարմանց դիւրութիւն
Փոխանակութիւն հիւնբու
և նորոգութիւն ամեն կարգի
Մեքենայից

Գին ՉԱՓԱՆՈՐ

ՍԱՐԳԻՍ Յ . ԹԱՇՃԱՆԸ

Նորոգիչ կարի մեքենաներու, ֆօֆօ-
կրաֆներու և կազի վառարաններու .

Տասներկու տարիներ « Սինկըր »
Ընկերութեան քով մեքենայարդարու-
թեան զբաղել յետոյ, այժմ զինաւա-
ճառ Չախարիա Գոնստանթինուի քով
պաշտօնեայ է գէնքերու և մեքենայար-
դարման ճիւղին մէջ .

Կարգ մը բարեկամ յաճախորդնե-
րու խնդրանաց վրայ, պաշտօնէն դուրս
ունեցած իր պարագոյ ժամերը պիտի
տրամադրէ կարի մեքենաներու, ֆօ-
նօկրոֆներու, կազի վառարաններու,
նորոգութեանց և յարդարման .

Ան այժմ իրեն պէտք ունեցողնե-
րը փոխանակ հոս ու հոն թափառելու՝
կրնան դիմել իր տունը Շարէ Մուհամէտ
Ալի Թահթէլ Թապէն կրնան հարցնել
նաեւ Մեծ Սրճարան Հայկականի Տնօրէն-
ներուն, և կարծեալ զիւրութեան համար
քարթ բոստալով մը կրնան դիմել « Ար-
շալոյսի » Տպարանին . նշանակելով ի-
րենց հասցէն, Փողոցին անունը և Տու-
նին թիւը .

Իր նորոգութեանց վարձքը պիտի
ստանայ իրեն յանձնուած աշխատու-
թիւնները լրանալէ և փորձեր կատար-
ուելէ յետոյ .

Կարի նոր մեքենաներ ալ կը վա-
ճառէ . 19-50

ԱՄՃԱ ՊՕՂՈՍ Կ. ՕՀԱՆԵԱՆ

ԳԱՆԹՐԷԳ ԷԼ ՏԻԳԳԷ Ն՝ 13

ՏԻԳՐԱՆ ԲԱՇԱՅԻ ՊԱՐՏԷՋԻՆ ԴԻՄԱՅ

Պատիւ ունի յայտարարելու իր յաճախորդներուն թէ՛ իր նոր ապագրանքները՝ մասնաւորապէս Իզմիրէն՝ հասած են . և ի գոհացում իրեն դիմողնե-
րուն պատրաստ է հայթայթել Չախարիա լրանալէ յինձ 30 տեսակի չափ անուշեղէններ (բէշէլ) և շուրուպներու զանազան տեսակներ, պատուական լրագրու-
պատէմի և ֆատիլը . Իզմիրի անարատ ձիթախիւղ և Անատոլի ընտիր արդար իւղ, անմահ թուղ . խոշոր լէպլէպի միշտ թարմ, չամիչի օղի (տիւղ) սև ու
ճերմակ ընտիր գինի, օճառ, ծեծուած սուրճ, Չինական թէյ, մաստիքա, գոնեաք, և լին և լին . վարդի ու ծաղիկի շուրբի . Իրեն դիմողները կատարե-
լապէս գոհ պիտի մնան . դիմեցէք, փորձեցէք և տեսէք .